

[Udenrigsministeren]

markedsprisen, og det rejser en hel række problemer for eksportørlandene. Disse problemer kan kun løses igennem et internationalt samarbejde, som EF naturligvis kan og skal deltage i, men EF *må* komme til disse forhandlinger fra en styrkeposition, det vil altså sige med henvisning til, at EF er i færd med at træffe de nødvendige skridt til at bringe sit eget hus i orden.

Da Europæisk Fælles Akt blev underskrevet i februar sidste år, var det forventningen, at den ville træde i kraft pr. 1. januar 1987, og indtil det sidste så det da også ud til, at denne forventning ville gå i opfyldelse. Men så opstod der et formelt juridisk problem i Irland, og det har ført til, at den irske regering ikke har deponeret sit ratifikationsinstrument som følge af en løbende sag ved de irske domstole om Europæisk Fælles Akts forhold til den irske lovgivning.

Det ventes, at denne retssag tidligst kan afsluttes i løbet af april måned, sådan at Europæisk Fælles Akt tidligst vil kunne træde i kraft pr. 1. maj 1987, men man kan ikke udelukke, at der kommer en yderligere forsinkelse.

Disse forhold indebærer, at det under alle omstændigheder bliver Danmark, der som det første medlemsland kommer til at stå for indkøring af de nye regler for en fuld forandlingsperiode.

Det giver Danmark gode muligheder for at sætte sit præg på den administrative praksis, der under alle omstændigheder vil udvikle sig, og ud fra denne synsvinkel er det en fordel, at det danske formandskab afløses af Forbundsrepublikken Tyskland, der med hensyn til netop arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse er et af de EF-lande, som i størst udstrækning deler de grundlæggende danske synspunkter,

Denne situation må ikke misforstås på den måde, at det kommende danske formandskab vil misbruge formandsstolen til at varetage isolerede danske interesser eller forsøge at forvride de mål og hensigter, som er fastlagt i Akten. Intet formandskabsland vil komme godt fra den slags forsøg, det viser erfaringen. Det har da også været dansk praksis i 1973, i 1978 og i 1982, at vi holder formandslandets synsvinkel adskilt fra den nationale synsvinkel. Det er en fremgangsmåde, som har skaffet os meget kredit hos de øvrige

medlemslande, og den skal vi selvfølgelig ikke sætte til nu.

Nej, det, der er tale om, er, at enhver ny traktattekst indeholder fortolkningstvivel, som må finde deres løsning igennem en praksis, og denne praksis vil i betydeligt omfang skabe præcedens og dermed være med til at forme de nye bestemmelsesers indflydelse på EF-samarbejdets udvikling.

For Danmark er det navnlig spørgsmålet om det indre marked og det hermed forbundne emne miljøbeskyttelse og arbejdsmiljø, der tiltvinger sig interesse.

Regeringen er meget tilfreds med, at Folketingets markedsudvalg den 14. november 1986 afgav en beretning om procedure i forbindelse med gennemførelsen af Europæisk Fælles Akt. Efter regeringens opfattelse er der hermed fastlagt et godt grundlag for såvel arbejdet i selve Folketingets markedsudvalg som de aktiviteter, regeringen skal påtage sig, og endelig, men ikke mindst, det kommende samarbejde imellem regeringen og Folketingets markedsudvalg.

Beretningen fra Folketingets markedsudvalg afspejler det brede politiske ønske, der har været i Danmark om at kulegrave arbejdet med at etablere det indre marked. Det er ikke for meget sagt, at intet andet medlemsland har gjort blot tilnærmelsesvis et tilsvarende grundigt og seriøst arbejde, og derfor står vi også godt rustede til at varetage danske interesser, når Akten træder i kraft, formentlig først på sommeren.

Den største økonomiske interesse knytter sig til det indre marked. Dansk industri, dansk landbrug og de danske serviceerhverv har en indlysende og klar interesse i at skaffe sig adgang til markedet i de øvrige EF-lande uden hindringer ved grænserne.

Danmark skal leve af at eksportere, ja, vi skal leve af at forøge vores eksport kraftigt i de kommende år, hvis det grundlæggende og tilbageblevne strukturproblem i den danske økonomi, nemlig underskuddet på betalingsbalancen, skal fjernes. EFs indre marked kan ikke løse vores betalingsbalanceproblem, men det kan yde et nyttigt og væsentligt bidrag ved at gøre det lettere for danske produkter at komme ind på markedet i de andre medlemslande.

Det skal ske ved fastlæggelse af ensartede tekniske forskrifter, åbning af offentlige markeder samt afskaffelse af en række andre